

DE WAARHEID

Volksgedagblad voor Nederland | Zaterdag 3 mei 1986

Posteditie dinsdag 6 mei 1986

Losse nummers 85 cent

KORT

Turkse scholiere

Voor een kort verhaal onder de titel „Buitenlanders zijn arbeidsjatters” heeft de 18-jarige Turkse scholiere Nacar Gul de eerste prijs gekregen in een schrijfwedstrijd over vooroordeel en discriminatie onder middelbare scholieren in Delft. De prijs (een reis naar West- of Oost-Berlijn) is haar vrijdagmiddag door de burgemeester in haar woonplaats uitgereikt. Nacar beschrijft in haar verhaal onder andere uit eigen ervaring van grove discriminatie door een leraar op school. In haar rapport prijst de jury de moed van de winnares en concludeert dat voor een beter begrip tussen mensen van verschillende culturen een dergelijke reportage een wezenlijke bijdrage kan leveren.

‘Tsjernobyl kan ook hier’

Borssele bereidt zich voor op blokkade kerncentrale

Van een verslaggever

De Zeeuwse anti-kernbeweging heeft zijn aanhang opgeroepen zondag de kerncentrale in Borssele enige tijd te blokkeren. De kerncentrale te Dodewaard werd vrijdag in de namiddag al door betogers omsingeld. Met het oog op de actie zondag was er spoedberaad tussen allerlei instanties.

Het Zeeuwse Platform tegen kernenergie en het comité Stop Borssele willen met de actie bewerkstelligen dat de voorbereiding voor de bouw van de tweede kerncentrale in Bors-

gers voor de ingang te verwijderen. Toen dat niet lukte werd de hulp ingeroepen van collega's van de ME. Kort na vijf uur waren de meeste demonstranten uit de omgeving van de centrale vertrokken.

De hoofddirecteur technische zaken van de Pgem (Provinciale Gelderse Energie Maatschappij) sprak vrijdag de verwachting uit dat de bouw van twee nieuwe kerncentrales vertraging zal oplopen door de gebeurtenissen in Tsjernobyl. Volgens hem moeten zowel politici als technici zich beraden over het Nederlandse kernenergieprogramma. „Weliswaar lijken de centrales in Rusland en Nederland in niets op elkaar, maar

DE WAARHEID pagina 5

Een gesprek met Hector Numa Moraes

De liefde voor grote gitaristen en dichters

Muziek speelt in het alledaagse leven van de landen van Latijns-Amerika een belangrijke rol. Hier in Nederland wordt zelfs de term „Nueva Cancion”, het Nieuwe Lied gebezigd als verzamelnaam van de geschakeerde strijdcultuur op het Latijns-Amerikaanse continent. Over het hoofd mag echter niet gezien worden dat muziekuitingen in landen als Peru, Argentinië en Uruguay desondanks heel duidelijk van elkaar te onderscheiden zijn. We spraken met Hector Numa Moraes, musicus en balling, die binnenkort voorgoed naar Uruguay zal terugkeren na een jarenlang verblijf in ons land. „Je kunt niet goed de muziek van de pampa's spelen zonder de techniek volledig te beheersen.”

later bekendheid kregen bij het grote publiek.”

Hector Numa Moraes maakte in 1967 zijn eerste plaat waar liederen van uiteenlopende aard op stonden. Hij was begonnen samen te werken met een leraar van hem op de middelbare school, Washington Benavides, die tevens één van de grootste dichters van het land is. Behalve dat op die eerste plaat gedichten staan van Benavides die door Moraes met gitaarspel en zang vertolkt werden, komen er klassiek romantische en politieke liederen op voor.

oorspronkelijke liederen, die geïnspireerd waren op gepopulariseerde ritmes. Die ritmes zijn bij ons bijzonder rijk en gevarieerd. Allereerst is er natuurlijk de muziek van de Indianen, waarvan het grootste gedeelte overigens eind vorige eeuw is uitgeroeid door de kolonisators. De tango die oorspronkelijk uit Argentinië komt is verder in Uruguay ook erg populair. De grootste invloed heeft echter de muziek van de Afrikaanse negers gehad, die als slaven naar Latijns-Amerika waren getransporteerd om daar te werken op plantages. In Uruguay waren eind vorige eeuw veel buitenlanders, vooral Europeanen, die hun muziek ook hadden meegebracht. Al die muziekvormen hebben bijgedragen tot de veelheid van ritmes, waar wij in Uruguay nu over beschikken.”

De politieke situatie was op het eind van de jaren zestig instabiel geworden. En de

aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag. Een van de grootste gitaristen van Uruguay, Antonio Pereira Arias, hielp hem zijn gitaarspel compositorisch te verdiepen. Hector Numa Moraes: „Alle gitaarsolisten van Uruguay zijn gewend om klassieke technieken te leren. Daarom is gitaarspelen in Uruguay zo moeilijk, alhoewel ook heel toegankelijk.”

Liefde

Met de verkiezingen van 1984 is Uruguay min of meer een democratie, alhoewel daar nog wel wat aan te verbeteren valt. In ieder geval zijn in maart 1985 alle politieke gevangenen vrijgelaten. Na jaren bestaat er in het land geen censuur meer. De militairen die de dictatuur hebben geleid zijn echter nog steeds niet veroordeeld. Financieel zijn er ook heel veel problemen. Maar voor Hector Numa Moraes is de situatie nu zodanig dat hij er voor kiest om weer terug te keren naar zijn geboorteland. Zijn muziek is niet langer verboden, alhoewel hij nog steeds kritische liederen zingt over de politieke situatie in zijn land. Na zijn vele omzwervingen heeft hij nu weer een plaat gemaakt met zijn leermeester en vriend Washington Benevides, wiens gedichten hij op muziek heeft gezet. Deze laatste plaat lijkt op zijn

De afscheidstournee van Hector Numa Moraes in de maand mei ziet er als volgt uit: 4 mei (radio-optreden Vara's Zout in de